

Kaatsen is niet alles

Martijn Olijnsma is idolaat van kaatsen. Na een autocrash kan hij de sport echter tot ware proporties terugbrengen. „Wat stelt ferlieze op fiif earsten gelyk en seis gelyk foar ast soks meimakke hast?”

GERRIT KLOOSTERMAN

En van de mannen van de hulpverleningsdienst kijkt vorsend naar de gekreukelde auto en de ontredderde inzittenden Martijn Olijnsma en Hylke Bruinsma. Hij zegt: „Besef goed dat je nog leeft. Negen van de tien kunnen zoets niet naverellen.” De airbags hebben hun dienst bewezen.

ma, om zelf maar het antwoord te geven. „We kinne mar it bêste yndyn auto, fynst ek net? Do rydst disel.” Dat scheelt weer in de kosten.

Ze tuffen naar Zuidhorn. De tomtom geeft een andere route aan, maar Olijnsma besluit een B-weg binnendoor te pakken. Ze rijden in de buurt van het plaatsje Oldekerk. Een auto uit tegenovergestelde richting wil linksaf slaan, maar moet voor hen wachten. Er

van de Seat schuift een eind op. Martijn Olijnsma raakt beklemd. Hij maakt zich zorgen om zijn benen, die gevoelloos zijn. Olijnsma vreest dat ze wel eens verbrijzeld kunnen zijn. Zittend in de auto belt hij in paniek vriendin Femke. „Moatst komme. Der is in ûngelok gebeurd en it is net goed.” De bloedende Hylke Bruinsma (hoofdwdond) constateert dat de auto total loss is. Dat is van later zorg, redeneert Olijnsma. Iemand zei ooit: ‘Beter blik dan ik.’

Hij voelt een stekende pijn in zijn arm en borstkas. Hylke Bruinsma, die weliswaar bloedt maar verder redelijk schadevrij is, haalt het horloge van Olijnsma's pols. Het is een uurwerk met een verhaal. Het klokje heeft voor hem emotionele waarde. Op de Freulepartij in 2006, waar hij zich als grote jongen van het kleine Hījum naar de derde prijs kaatste, won hij dat uurwerk. Elke jongenkaatsjer koestert zo'n horlo-

Kaatsseizoen begint zondag in Weidum met de Bangmapartij

dersteund worden, maar kan staan en doet enkele passen. De diagnose die later gesteld wordt, is een gekneusde pols en enkele gekneusde ribben. Hij hoeft niet naar het ziekenhuis. De veroorzaker van het ongeval breekt een been en een sleutelbeen.

Olijnsma laat twee weken na het ongeval op zijn mobielje een foto van het autowrak zien. De voorkant is compleet in elkaar geperst. Het is een wonder dat hij er zo van afgekomen is. Hij heeft nog wel wat tijd nodig om het ongeluk te verwerken, zegt hij. Zondag zal hij tijdens de opening van het kaatsseizoen 2012 in Weidum niet in actie komen. Op z'n vroegst denkt hij 13 mei in Dongjum weer te kunnen kaatsen.

Dongjum, het dorp waar voor het eerst in de kaatshistorie een speler de rode kaart kreeg. Een noviteit en het overkwam Olijnsma. Het was in juni 2010 rotweer,

een cartoon van tekenaar Frans Faber tevoorschijn. „Fynst dit net in moaie tekening?” Een woensdag van der Veen die de schuchtere Olijnsma een rode prent toont.

Kaatsen is emotie en Martijn Olijnsma kan soms een driftig baasje zijn. Dat was hij als jeugdkaatsjer al. Hij houdt zichzelf een spiegel voor. „As wy ferlearen, lei it altyd oan myn maten en noait oan mysels.”

Kaatsen is zijn sport, al mag hij ook graag korfballen. In die sport heeft hij een streepje voor met zijn lengte van 2.11 meter. Martijn Olijnsma is iemand die je niet snel over het hoofd ziet. Op zijn zestiende werden zijn knieschijven doorgezaagd omdat hij anders te lang zou worden. Er was uitgerekend dat hij 2.21 zou worden als de natuur z'n gang had kunnen gaan.

Hij is de jongste uit een gezin van vier. Zijn oudere broers Klaas, Richard en René kampften met hetzelfde euvel en zijn ook tot

Hij en zijn maten waren kansloos tegen Gert Anne van der Bos, Taeke Triemstra en Daniël Iseger. Soms slaat Triemstra een onmogelijke opslagbal van hem weg. Daar kan hij bewondering voor hebben. „Taeke rekket soms ballen datst tinkst: hoe krijt er it foarelkoar? Dan stean ik soms te klappen foar datjinge wat hy docht. Ik tink dan: der is mar ien dy't soks kin: Taeke.”

Af en toe heeft hij dagen dat zijn opslagballen onverwerkbaar zijn. Vorig jaar in de halve finale in Ternaard raakte hij zomaar in een flow. Zijn partuur stond met 3-1 achter, Martijn ging opslaan en serveerde de partij in één ruk uit. Maar er zijn tegelijk dagen dat hij gruwelijk in de fout gaat. „De dagen dat it goed of striemin giet, wurde wol minder. Mar dit heart in bytsje by myn opslach.”

In de hiërarchie is trio Van der Bos de onbetwiste nummer één. Dat partuur is dit seizoen

FOTO LC/JAN DE VRIES